

PARİS PHOTO, FOTOFEVER ve Salon de la Photo ; Paris'te hafta sonu Fotoğraf şöleni.. veya Fotoğraf sever Paris'e kasımda gelir...

Mehmet Ömür

Paris her yıl olduğu gibi bu yıl da kasım ayının ikinci hafta sonu yani 7-10 Kasım arasında fotoğrafa doyuyor. Her yıl kasımın ikinci hafta sonu aynı anda 6 çok önemli fotoğraf etkinliği var. O nedenle bu tarihleri fotoğraf sevenlerin akıllarına veya ajandlarına yazmalarında yarar var.

Paris Photo, bu yıl bir kez daha 200 den fazla uluslararası galerinin projeleriyle tarihi fotoğraflar dışında modern ve güncel fotoğraflarla dünya fotoğrafındaki yeni trendlerin yönünü tayin ediyor. Dünyanın en büyük fotoğraf etkinliği olarak kabul gören Paris Photo fuarı bu yıl 23 yılını kutlarken bünyesinde 33 fotoğraf yayınevini barındırıyor. Bu 33 yayınevinden kitapları çıkmış fotoğrafçılardan 200 den fazlası 4 günlük fuar süresinde kitaplarını imzalayacaklar. Fuarda galeriler ve kitapçılar dışında başka bir çok etkinlik var. Louis Vuitton, Ruinard şarpanyası, BMW ve Huawei'yi ana sponsorlar arasında görüyoruz. Her nedense Apple gene sahadan kaybolmuş. Muhtemelen yeni çıkan kameralar karşısında epey geri kaldığının farkında. Huawei P30 Pro, Samsung Galaxy 10 ve hatta yeni çıkan Xiaomi nin Mi 10 modeli telefon kameralarına karşı epey pazar kaybettiği konuşuluyor.

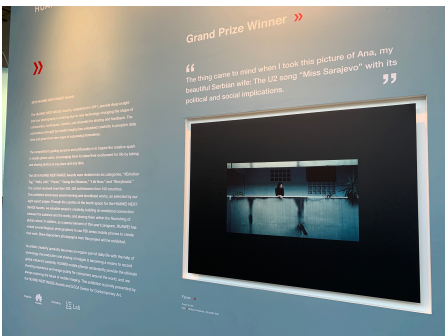
Fuara bu yıl 2 Türk galerinin katıldığını fark ediyoruz. Galerist ve Dirimart. 2001 yılında Murat Plevneli tarafından kurulan Galerist çok önemli bir Türk fotoğraf sanatçısını, rahmetli Şahin Kaygun'un eserlerini fuara taşımış. Galeriyi kutlamak gerek. Fuarda yer almanın maddi ve manevi zorlukları göz önüne alınırsa burada olmanın önemli anlaşılabılır. Diğer türk galerisi Dirimart Nuri Bilge Ceylan dışında Isaac Julien, Julien Rosefeldt ve Shirin Neshat'ın eserlerini sergiliyor. Fuarda Nuri Bilge Ceylan, Merih Akoğul, Çoşkun Aral, Fethi İzan, Bülent Özgören ve Magnum fotoğrafçılarından Bruno Barbey'le karşılaşip sohbet etme imkanı bulduk.

En sevdiğimiz fotoğraf sanatçılarını saymadan önce fuardaki bazı etkinliklere değinelim. PRISMES adlı etkinlik bir çeşit onur salonu. Sıradışı dev eserler sergiliyor. CURIOSA geçen yıl ilk defa ortaya çıkan bir etkinlik. Seçilmiş bir küratöre bırakılan tematik bir etkinlik bu. Bu görev, bu yıl Tate Moderne atanan Osei Bonsu'ya verilmiş. O da yeni yükselen yıldız fotoğrafçılara yer açmış, fotoğraf koleksiyonerlerini kışkırtmayı amaçlamış. Adını "KAÇIŞ NOKTASI" olarak koyduğu etkinlikte Bonsu 14 sanatçısıyla görüneni, hafızayı ve kayboluşu sorguluyor. Son yıllarda hareketli görüntüler de fuarda yer buluyor. Pathe Gaumont ve UCG gibi önde gelen film şirketlerinden mk2 şirketinin sponsorluğunda bu yıl dokümanter ve kurgu filmlerdeki görsel manipölasyon teknikleri konu ediliyor. İlginç bir yaklaşım. FRAGMENT bölümü Bruksel yerleşimli "A Sticking Vakfına" ayrılmış bir etkinlik. Bu vakıf fotoğraf üretimine, fotoğraf eğitime ve fotoğrafta saklanmasına adanmış bir vakıf. Vakfın elinde hayatını fotoğrafa adanmış ve daha iyi tanınmayı hakeden fotoğrafçıların eserlerinden güzel bir koleksiyon var ve bunları fuarda sergiliyor. Sergilediği sanatçılar arasında Robert Adams başı çekiyor. ÖĞRENCİ-CARTE BLANCHE etkinliği. Carte blanche terimi "tam yetkilere sahip olmak" anlamına gelir. Bu etkinliği Parisin en iyi baskı firmalarından Picto, Fransız Tren yolları ve Paris Photo ortaklaşa düzenliyor. Türkiye'de içinde mi bilemiyorum Avrupadaki fotoğraf okulları öğrencilerine açık bir platform. 100 okuldan 4 fotoğraf öğrencisinin eserleri seçilip burada sergileniyor. Bu yıl İngiltere ve Portekizden 4 öğrenci Paris Photo'da sergileme hakkı kazanmışlar. Ne mutlu onlara. Ülkemizde de pek çok fotoğraf eğitimi veren fakülte mevcut. Bu fakültelerin öğrencileri de konuyu inceleyebilirler. COLECTIVE IDENTITY; J.P.Morgan özel bir banka ve 60 yıllık bir sanat eserleri koleksiyonuna sahip. Bu koleksiyondaki önemli fotoğraflarını Paris Photo da 9 yıldır sergiliyor. Bu yıl ikon portrelerini bir araya getirmiş. Fuar'da en beğendikleri eserleri işaretleme fırsatı da kendilerine tanımış. Geçen yılın seçici kişisi ünlü modacı Karl Lagerfeld'di.

NEXT IMAGE ÖDÜLÜ; bu ödül Huawei tarafından 3 yıldır veriliyor. Huawei telefon kameralarıyla çekilmiş fotoğraflar katılıyor. Bu yıl 150 ülkeden 520 bin den fazla fotoğraf gelmiş. İtalyadan Freederici Stefano "Come to Me" adlı fotoğrafı ile birinciliği kazanmış. 520 bin kişi kişi içinden birinci olmak nasıl bir duygudur kimbilir?

SERIOUSLY CONVIVIAL; bu etkinlik dünyanın en büyük alkol şirketlerinden Pernod Ricard şirketi tarafından organize edilmiş. Ödül Stephane Lavoue'nin muhteşem portrelerine gitmiş. RUINART ÖDÜLÜ; bu yıl ödülü 1988 Fransa doğumlu Rio de Janeiro da yaşayan Elsa Leydier'e verilmiş. Elsa Ruinard bağlarındaki hasat sırasında çektiği fotoğraflarla doğa ve bağ çalışanları arasındaki ilişkiyi vurgulayan fotoğraflarıyla ödüle layık görülmüş. CARBON CASUALTIES The New York Times'ın sponsorluğundaki bu etkinlikte Pulitzer ödüllü Josh Haner'in 4 yıl boyunca dünyayı dolaşarak çektiği, süratli iklim değişikliklerini belgeleyen fotoğraflar sergileniyor. SOHBET PLATFORMU; Les plateforme-Conversation olarak da bilinen bu ortamda fotoğrafa dair sohbetler yapılıyor. Bu sohbetler değişik sektörlerden fotoğrafala ilgili sanatçı, düşünür, yaratıcı, avangard eğilimli kişiler arasında geçiyor. 4 gün boyunca devam eden bu konuşmaların çok ilginç noktalara geldiği kesin.

PARIS PHOTO APERTURE VAKFI KİTAP ÖDÜLÜ fuar sırasında ön seçimi kazanmış 35 kitap sergilenecek ve birinci olan kitaba 10.000 \$ ödül verilecek.

Araya Paris Photo'da öne çıkan bir motto ile girelim. Diane Arbus şöyle demiş; Bir fotoğraf bir sırrın sırrıdır. Size ne kadar çok şey söylüyorsa onun hakkında o kadar az şey biliyorsunuz demektir. Ne kadar güzel söylemiş değil mi?

Böylesine görkemli fuarları bir rehberle gezmek oldukça yararlı oluyor. İki yıl önce de yaptığım gibi internetten ücretsiz kayıt olduğum rehberli ziyaretin ilkinin Paula Petit adlı fotoğraf sanatçısıyla yaptım. Bir saat boyunca bizi kendi beğendiği ve bize katkısı olacağına inandığı fotoğrafların önüne götürdü. Önce tarihi fotoğrafları göz attık sonra çağdaş olanlara. Fotoğraf tarihinin ilk eserlerinin daha çok amerikan galerinin elinde olduğu anlaşılıyor. Fiyatları da oldukça dolgun. Notre Dame katedralinin yangını hala gündemde olması nedeniyle önce bu konuya bir köşe ayırmış New York dan Hans Kraus galerisini gezdik. Charles Negre'in 1853 yılında çektiği bir çok fotoğrafı görme şansımız oldu. Bu galeride yine tarihi fotoğrafları olan Julia Margaret Cameron, Gustave Le Gray, Henri le Secq, Fox Talbot'nun eserlerini izledik. Ayrıca atların koşarken dört ayağının birden aynı anda yerden ayrıldığını kanıtlayan Eadweard Muybridge'in sinema fikrinin önünü açan araştırmalarını inceledik.

Rehberimiz bizi daha sonra yıldızları yeni parlayan fotoğrafçıların bulunduğu galerilere götürdü. Yusuf Sevinçli'nin de bağlı olduğu galeride (Les filles du Calvaire) Noemie Goudal'in "Sökülmeler" adlı serisini gördük.

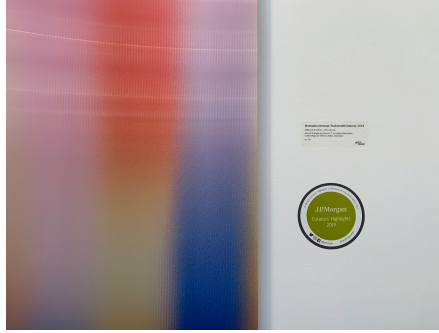
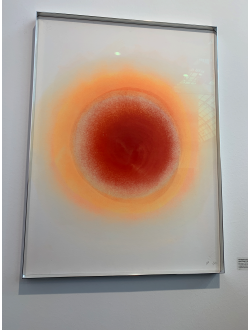
Seyahatlerinden ilham alan, fotoğrafçı ve enstalasyon sanatçısı Noemie Goudal, gerçeküstü fantaziyle modern yaşam arasında boşluk bırakan görüntüler yaratıyor. Terkedilmiş yapılarda, ve harap olmuş ahırlar gibi büyük boyutlu tesisler yaratıyor ve daha sonra bunları gerçek boyutlu baskılara büyütmeden önce fotoğraflıyor. Geleneksel kromojenik Lambda baskıyı kullanarak, bir zamanlar sade, kompozisyonlara nostaljik bir element ekliyor.

Galerinin diğer bir sanatçısı ise Todd Hido. Ortaya çıktığından bu yana fotoğrafçılık, sözde nesnellik ve öznel yanlılık arasındaki bir ikilem ile boğuşuyor. Todd Hido'nun çalışmaları, bir belgesel yaklaşım ve atmosferin "estetikliği" ile günlük yaşamın garipliği arasında yer alıyor.

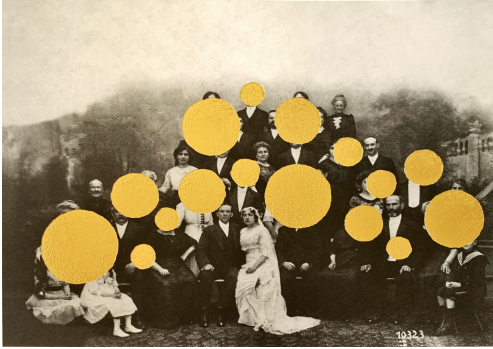
Moustapha Azeroual fas kökenli fransız bir sanatçı. Çağdaş fotoğrafçılar arasında yerini almış bir fotoğrafçı. Günün değişik saatlerinde yakaladığı ışıkları tek bir kare üzerine toplamış. Bulunduğunuz yere göre farklı bir ışık alıyorsunuz. Echo serisi adını verdiği tek örnek eseri buraya aldık

Başka ilginç bir fotoğraf sanatçısı Benjamin Deroche. “Aydınlanma” adını verdiği serisinin hikayesi şöyle; kaşif, ruhani, Budist, anarşist Alexandra David-Néel adlı Belçikalı-Fransız kadın yazar 1924 yılında yabancılara yasak olan Tibete yaptığı seyahat ile ünlü “Yolda” nın yazarı Jack Kerouac’ı bile etkilemiş. Benjamin Deroche fuarda, Alexandra David Neel’in orijinal fotoğraflarından yola çıkarak ürettiği yer yer altın varak kaplı tek örnek eserlerini sergiliyor.

Fotoğrafta altın varak uygulaması fuarda bizi başka bir fotoğraf sanatçısının yanına götürüyor. Fas kökenli Carolle Benitah, öyle güzel bir hikayeye imza atıyor ki 1000 adet bastırdığı kitabından bir tane edinme arzusu içimizi kaplıyor. Rehberimizin anlattığına göre Carolle Benitah 17 yaşında fransaya gelmiş ve aile bireylerini pek iyi hatırlamıyor ve bit pazarları ve sahaflardan topladığı fotoğraflardaki kişilerin kimliklerini yok etmek için altınla kaplayarak “işte benim ailem” tablosunu yaratmış. İlginç çok ilginç. Başka kaybolmuş fotoğraflara yeni kimlik yüklemek ayrı bir yaklaşım.

Arada tarihi fotoğraflarla güncel fotoğraflar arasındaki fotoğrafların önünde durup onların yorumlarını da dinledik. Yıllarca ailesinin ve çocuklarının fotoğraflarını çeken Sally Mann'ın bugün geldiği yeri değerlendirdik. Kırk yıldan uzun bir süredir, Sally Mann varlığın temel temalarını inceleyen unutulmaz fotoğraflar üretiyor: hafıza, arzu, ölüm, aile bağları, doğanın kayıtsızlığı konuları arasında başta geliyor. Büyük format kamerayla çalışan ve baskılarında bilinçli hatalara yer veren bu önemli fotoğrafçının orijinallerini görmek de bizim için heyecan verici oldu.

Burada çok dikkatimizi çeken ve fotoğrafçılık açısından önemli olduğunu düşündüğümüz Perulu fotoğraf sanatçısı Roberto Huarcaya'nın işini anlatmadan geçemeyeceğiz.

Dünyanın en büyük doğal parkı Bahuaja Sonene'nin balta girmemiş ormanlarında fotoğraf makinesiz sadece dev fotoğraf kağıdı rulosu ile giren ve ay ışığı veya kafa lambasındaki ışıkla pozlama yapan bu sanatçı fotoğraf banyosunu da o anda yapıyor. Upuzun açılıp giden fotoğraf kağıdı şeridinde de ormanın yaprakları ağaçların gövdeleri şekilleniyor. Fazla ışık gören yerler ise kararıyor. Elimizdeki uzun banyo edilmiş fotoğraf kağıdı Amazon ormanlarının hafızası olarak tarihe geçiyor. Perulu sanatçı Roberto Huarcaya ve onu Paris Photo'ya taşıyan Buenos Aires'ten Galeri Rolf Art'ı kutlamadan geçemiyoruz.

Eski fotoğrafların yeni uygulamaları da benzeri heyecanlar yaşamamıza neden oldu. Fotoğraf hepimizin bildiği gibi ışıkla yazmak anlamına geliyor. Işıkla yazmak için bir fotoğraf makinesine bir lense ihtiyaç var mı soruna Paris Photo da bir çok defa doğrudan cevap bulduk. Hayır fotoğraf çekmek için fotoğraf makinesine hatta negatife bile ihtiyaç yok. Hassas bir yüzey yeterli. Tarihi fotoğraf tekniği Cyanotype bir kağıdın üzerine kimya sürüp ışığa maruz bırakma işlemine dayanıyor. Sanatçı Meghann Riepenhoff yıllardır Anna Atkins'in uyguladığı bu tekniğe yeni bir soluk aldırıyor.

Mürekkepli maviler, köpüklü beyazlar ve ara sıra kumla kaplı altın lekeleri Meghann Riepenhoff'un muhteşem kamerasız siyanotiplerinde geniş bir renk yelpazesini oluşturuyor. Sanatçının eserlerinde doğanın gizeminin ve gücünün etkisini hissediyoruz. Riepenhoff'un doğayı ve dokusunu tesadüfe açık bırakıyor. Çalışma alanı ise okyanus kenarlarındaki plajlar.

Yine araya Paris Photo'da her yerede önümüze çıkan önemli bir sözle girip sonra devam edelim. Fotoğraf çekmek; insanın aklını, gözünü ve yüreğini aynı hizaya getirmesidir; Henri Cartier Bresson.

Paris Photo'yu bir de sanat tarihçisi ile gezdik. Onun tercihleri farklı oldu. Önce fuarın resmi kapak fotoğrafının sahibi Zanele Muholi'yi ve fotoğrafını konuştuk. Zanele Muholi Günay Afrikalı bir sanatçı ve aktivist. Muholi'nin çalışması siyah, lezbiyen, gey, ve transseksüel bireylerle ilgili ve ırk, cinsiyet ve cinsellik üzerine odaklanıyor.

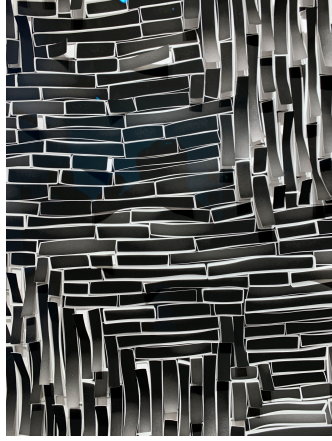

Fox Talbot'nun cyanotype yosun ve bitkilerini izleyip fotoğrafın ilk başlarda bilimsel araştırma ile teknik denemeler arasında nasıl gidip geldiğini de konuştuk. Yol üstünde Antione d'Agatha imza saatine denk geldik. d'Agatha Fransada çok sevilen bir fotoğrafçıdır. Karanlık atmosferlerin, karanlık hikayelerin karanlık ve bulanık fotoğraflarını çıkartır.

Ardından ülkemize 2017 den beri birçok kez gelen ve Efes, Pamukkale ve Sagalassos gibi antik kentlerini fotoğraflayan Axel Hütte'nin dev fotoğraflarını izledik. Işık ve mekanın, Axel Hütte'nin sanatsal konseptinin temel parametreleri olduğu fark ediliyor. Kartpostal fotoğraflardan çok uzaklardayız. Axel Hütte Becher'lerin ve Gursky'nin de bağlı olduğu Düsseldorf ekolünden. İnsansız ve teknik özellikleri çok yüksek fotoğraflar çekiyorlar.

Oradan yine başka bir çağdaş Alman fotoğrafçıya geçtik. Kendisi mimar olan Barbara Probst üç boyutlu fotoğraflar oluşturmaya çalışıyor. Üç farklı düzlemde üç kamerayla çektiği fotoğraflarda sadece üç eleman var ve birbirine benzeyen triptikler oluşturuyor. Biz de başka bir alman fotoğrafçının standını ziyaret ederek alman fotoğrafçıları üçledik. Christiane Feser fotoğraf obje oluşturuyor. Önce maket oluşturuyor ışık gölge oyunları ile bu mahetin fotoğrafını çekip büyük boyutta özel kağıda basıyor ve bu baskıyı keserek üç boyutlu fotoğraf obje elde ediyor. Bakması insana keyif veriyor.

Sanat tarihçisi rehberimiz en son bizi yukarıda CURIOSA; Kaçış NOKTASI olarak tanıttığımız bölüme götürüp 2 arjantin işi gösterdi.

Birincisi sinemanın ilk Arjantinde kullanıldığını iddia eden ve projeksiyon makinesinin ısıısıyla tutuşup yanan filmlerden kalan artıkların fotoğrafları ile tarihin yok edildiğini gösteren fotoğraf/video enstalasyonu izledik. Ardından her gün tam saat 12 de ışığa ekspozite ettiği cyanotype kağıtları bir takvim şeklinde sunan Marie Clerel'in işleri bizi oldukça etkiledi.

New York tan Edwynn HOOK fotoğraf tarihinin en önemli isimlerini Paris Photo'ya taşımış. Brassai, Walker Evans, Dorothea Lange, Dora Maar, Man Ray, Sally Mann, Erwin Olaf, Alfred Stieglitz, Edward Weston. Başka kim kaldı diyeceksiniz. Ansel Adams onu da Santa Monica USA dan Peter Fetterman galeri getirmiş.

Şimdi gelelim benim fuarda en sevdiğim fotoğrafçılara. August Sander'i ve dokümanter fotoğrafçılığı çok severim. Fuarda Sanderin eserlerinin orijinalleri izlemek beni kendimden geçirdi. Son yıllarda Japon fotoğrafçıların yükselişi belirgin bir şekilde görülüyor. Bu yılki fuarda çok sayıda Japon ve çinli fotoğrafçının işlerini gördük. Nobuyoshi Araki, Daido Moriyama ve Raven kitabı ile kalplere taht kuran Masahisa Fukase de fuarda mevcuttu. Takeshi Shikama'nın Gampi kağıt üzerine platine/palladium baskı 12 parçalık işi "Hafıza Bahçesi" adını taşıyor. Yuki Onodera dev baskılardan dev kolajlar getirmiş.

Tim Walker'ı uzun süredir takip ediyorum ve beğeniyorum. Fuara 2017 yılında yaptığı bir işiyle gelmiş. Kedi yürüşü adlı eseri ile Tim Walker dünyanın en önde gelen fotoğrafçılarından biri, değişik dünyaları imgeleriyle birleştiren enerjik, yaratıcı bir güç. Tim Walker bana göre günümüzün en radikal, heyecan verici ve özgün fotoğrafçılarından.

Edward Burtynsky Gursky'ye benzettiğim ve büyük boy manzara fotoğraflarıyla tanıdığımız ve sevdiğimiz bir fotoğrafçı. Kendisini çevreleyen tahrip olmuş bir dünyaya isyan eden bir çevreci fotoğrafçı. Eserleri dünyanın çeşitli yerlerindeki 50 müzede görülebilir.

Paris Photo'nun büyükçe bir bölümü dünyanın en önemli fotoğraf yayınevlerine ayrılmış. Steidl ve Taschen dışında onlarca yayınevide stadlarda yerlerini almışlar. Fotoğraf kitabı seven ve toplayan kişilerin burada mutluluğu bulmamaları mümkün değil. Onlarca fotoğrafçı da hergün değişik saatlerde kitaplarını imzalıyorlar. Biz gezerken önümüze çıkanlar Martin Parr ve Antoine d'Agathe'dı

Paris Photo'dan çıkıyoruz ve 3 metro durağı ötede Louvre müzesinin altındaki Fotofever'ı geziyoruz. Daha çok genç fotoğrafçıların yer aldığı, nisbeten daha ucuz eserlerle çağdaş fotoğraf koleksiyonerliğini destekleyen bu fuarda fotoğrafçıların yarısı kadın fotoğrafçı. Roch Bobois mobilya şirketinin sponsor olup, koleksiyonerin dairesi olarak düzenlenen alanlarda gözde fotoğraflar sergileniyor. Seçici Yuki Baumgarten bu yılın temaları olan Fransa, Kadın, Doğa, Mimari ve zaman konularına göre fotoğraflar seçerek bu salonları dekore etmiş. Fotofever da hergün kitap imzalayan fotoğrafçıları, rehberli geziler ve fotoğraf üzerine konuşmalar var. Cecile Schall'in 2011 de kurduğu bu festivali kendisiyle beraber üç kadın yönetiyor. Paris Photo ile ortak hareket ediyorlar. Fotofever'da 2 sanatçı dikkatimizi çekti. Birincisi arabadaki yeşilli kız fotoğrafını çeken bir çift amerikalı sanatçı, Fromento+Formento olarak adlandırmışlar kendilerini. Diğerleri İstanbul'a gelip bir İstanbul kitabı yapan Pariste yaşayan Ludovic Bollo. Bir filmin dekorlarını cyanotype tekniği ile oluşturmuş.

Bu yılki fotofever’da bir de genç bir türk fotoğraf sanatçısı dikkatimizi çekti. Koleksiyonerin dairesine seçilmesi, çok beğeni alıp satış yapması ile gururlandık. Adı Yener Torun. 1982 yılında Tokat’ta dünyaya gelmiş. Çok ve frapan renkli fotoğraflarında sanatçı katmanları sanki düzleştiriyor. Mimari elemanları bozup yeniden yaparak farklı bir gerçeklik yaratıyor. Kendisini başarısından dolayı kutluyoruz.

Fotofever’ı da bir rehberle gezme şansımız oldu. Bir fotoğrafın koleksiyoner için cazip olmasının yollarını anlattı. Yaratıcı, özgün, az bulunur olması önemli özellikler. Bir negatifi 30 dan fazla kullanmak fotoğrafın az bulunur olma kuralını yok ediyor. Bu yıl fotofever’a 100 galeri ve 184 fotoğraf sanatçısı katıldı. 4500 tanesi koleksiyoner olmak üzere 13.000 kişi gezdi. Yüzlerce eser 250 ila 6600 euro arasında alıcı buldu.

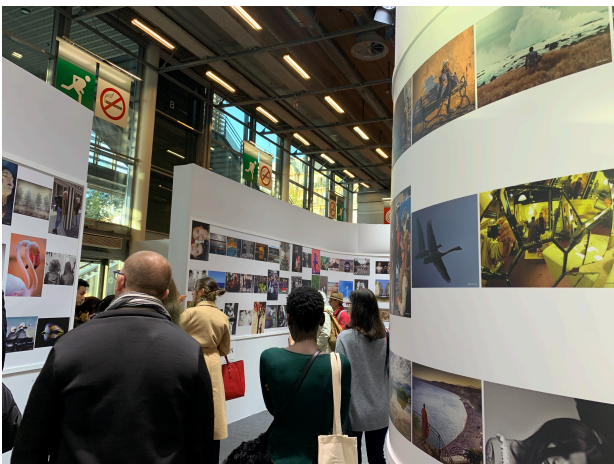
Söz festivalinden açılmışken bu sıralarda sanat yönetmenliğini ve küratörlüğün bir Türkün yaptığı Fransa'nın kuzeybatısındaki Bretanya bölgesinde Baie de Saint-Brieuc fotoğraf festivalinden bahsedelim. Ferit Düzyol'un sorumluluğunda devam eden fotoğraf festivalinde sergilerin tümü, şehir merkezinde 4 mekanda yapılıyor. Bu yıl 8 incisi yapılan festivale katılan fotoğraf sanatçıları şöyle sıralanıyor. Matt Stuart, Florence Levillain, Lucie Pastureau, Cyril Abad, Camille Gharbi, Sabine Weiss, Vianney Le Caer, Pascal Maitre , Agnès Pataux et Eric Pillot. Sabine Weiss, Fransa'da hümanist fotoğrafçılığın ana temsilcilerinden Robert Doisneau, Willy Ronis, Edouard Boubat ve Izis'le aynı dönemlerde yaşamış diyebiliriz.

Ferit Düzyol İstanbulda Galatasaray lisesini ardından ODTÜ yü bitirip şehircilik yüksek eğitimi için gittiği Paris'te Sipa Press de çalışmış ve ajansın kurucusu Gökşin Sipahioğlu'nun sağ kolu olmuştur. Fransa fotoğraf dünyası kendisini yakından tanır, çeşitli fotoğraf jürilerinde yer alır. 2018 de ve bu yıl Varenne Vakfınca düzenlenen fotoğraf yarışması jürisinin de başkanlığını yapmıştır. Çeşitli festivallerde sergi küratörlüğünü yaptığı gibi 2017 den beri Albert Kahn Müzesi çatısı altında düzenlenen AMAK fotoğraf bulusmalarının sanat danışmanlığını da yürütmektedir.

Fransaya fotoğraf görmek için gelen fotoğraf meraklılarına Saint-Brieuc'e kadar bir uzanmalarını ve Sabine Weiss ve diğer fotoğrafçıların birbirinden güzel fotoğraflarını incelemelerini öneririz.

Yazımızı Paris Photo ve Fotofever festivali ile aynı hafta sonuna bilhassa denk getirilerek fotoğrafçıları biraz masrafa sokma amacı taşıyan Salon de la Photo'dan bahsederek noktalayalım. Salon de la Photo'nun 2 kanadı var. Birincisi sizi bir fotoğraf makinesi veya printer sahibi yapmaya yönelik, diğeri ise baskı ve fotoğraf teknolojisi hakkındaki tüm yenilikleri bilgilenmek isteyenlere aktarmak. Fotoğraf okulları, fotoğraf dernekleri ve federasyonlar hepsi bu fuarda. Profesyonel fotoğrafçılar, tutkulu fotoğraf meraklıları 5 gün boyunca dünyanın en büyük markaları, üreticileri, ithalatçıları ve fotoğraf okulları bir araya topluyor.

Aslında Photokina kadar büyük olmasa da Salon de la Photo başlı başına bir yazıyı hakediyor. Onu da gelecek sene yazmaya çalışalım dilekleriyle yazımıza son verelim.
Hepinize güzel ışıklı bol fotoğraflar dileriz.